

[A. C. Mortensen.]

end det vilde faa, hvis denne Afgift ikke var der. Derfor siger vi: Det er da naturligt og rimeligt, at den Del af den danske Befolkning, der normalt anvender Mejerismør i Husholdningen, ikke skal nyde godt heraf, men skal betale de 35 Øre, som Landbruget her faar for lidt for Smørret; men hvis det gælder om at fremme Forbruget herhjemme hos Folk, der ikke hidtil har spist Smør, hvis der igen kommer Tider, hvor Smørproduktionen bliver for stor i Forhold til, hvad det udenlandske Marked kan tage, ja, saa vil det være naturligt, at Landbruget nøjes med den Pris for Smørret, som det kan faa i Udlandet; hvis man ved en billig Pris kan fremme Forbruget herhjemme, vil det blive til stor Gavn for Landbruget ogsaa indtægtsmæssig set. Statistikken viser os jo, at i de Tider, hvor vi sender mere Smør til Udlandet, end der er Marked for, falder den Overpris, vi ellers faar. Statistikken viser os, at den Overpris, der har været i England paa vort Smør i Forhold til australsk og newzealandsk Smør, varierer fra 6—10 Øre helt op til 51 Øre. Hvis vi ved at øge Forbruget af Smør herhjemme kan aflaste Markedet i de Tider, hvor det er overfyldt, og derved kan faa blot nogle faa Øre mere i Overpris, betyder det meget mere for Landbruget end den hjemlige Afgift. Derfor kan vi, som sagt, ikke tiltræde Venstres Ændringsforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 2 er stillet af de Konservative, og jeg tør nok sige, at det er et Forslag, der siger Sparto til, hvad vi hidtil har set i Retning af Krav om, at de fattige skulde betale til Fordel for de velstillede! Man foreslaar her, at vi skal have en Smøragift paa 70 Øre, der, hvis Smørnoteringen gaar under 1 Kr. 40 Øre, yderligere kan stige, og en lige saa høj Margarineafgift, altsaa ogsaa en Margarineafgift paa 70 Øre, som dog, hvis vi faar en Smørnotering, der er lige saa lav som den, vi har haft i en Del af det forløbne Aar, kan stige helt op til 90 Øre. Kræver man virkelig, at Margarineforbrugerne i dette Land, alle de fattigste, arbejdsløse o. s. v., skal betale en saadan Afgift, hvorefter Pengene skal fordeles til Landbruget i Forhold til Mælkeproduktionen? For Husmændene vilde det intet betyde, for de vilde komme til at betale den store Margarineafgift, og det vilde jo gaa nogenlunde op, det vilde i hvert Fald kun blive nogle Fedteskillinger, de kunde faa, men for Herremændene vilde det betyde Tusinder af Kroner, som de kunde indkassere paa

den allerfattigste Del af den danske Befolknings Bekostning. Jeg er overrasket over, at man virkelig har Mod til at møde med et saadant Forslag.

Ved at læse dette Forslag kommer jeg til at tænke paa den Smør- og Margarinekampagne, der førtes her i Landet for snart 50 Aar siden. Vi er jo nogle Stykker her i Tinget, der kan huske denne Kamp, der rasede over hele Landet i Anledning af Kravet fra en vis Del af Befolkningen om Forbud mod at producere Margarine eller „Kunstmør“, som det hed dengang. Der holdtes store Møder ud over Landet, hvor der stod en vældig Kamp om hele dette Spørgsmaal om „rent Land“. I Dag kan sikkert alle se, at det vilde have været en national Ulykke for vort Samfund, om man havde forhindret den Margarineindustri i at komme frem, som har betydet saa meget for hele vort Lands Økonomi, idet vi har kunnet sælge det dyre Smør og selv spise det billigere Surrogat. Jeg husker denne Kamp. Jeg husker f. Eks., at de store Landmænd i min Hjemstavns kørte til Roskilde til Protestmøde mod Margarinene, og saa kom en Del af dem dog hjem med en Bøtte Margarine i Vognen. Vittige Hoveder sagde, at det var for snarest muligt at faa den udryddet! Jeg erindrer ogsaa, at et forhenværende Medlem af dette Ting, Hansen-Ølstykke tror jeg, det var, sagde noget i Retning af, at det vilde være en Skandale, om det danske Landbrug fejrede Hundredaarsdagen for Stavnsbaandets Løsning med at gennemføre en saa urimelig Lov. Jeg vil sige, at det vilde ogsaa være en Skandale, om den danske Rigsdag i Dag vedtog et Forslag som det, der her er stillet fra konservativ Side. Det vilde være ganske utilbørligt, og jeg føler mig da ogsaa overbevist om, at det vil faa den Skæbne, det fortjener. I hvert Fald afviser vi fra vor Side dette Forslag med den Foragt, der tilkommer det.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2, og jeg anbefaler at stemme for det lille Ændringsforslag, der af Landbrugsministeren er stillet under Nr. 3, og som blot gaar ud paa, at Loven ikke som foreslaaet udløber den 31. Oktober, men derimod den 31. December 1935. Det er stillet, for at der, hvis Forholdene igen til Efteraaret skulde ligge saaledes, at der var Grund til atter at vedtage en Smørlov, skulde være ordentlig Tid til at forhandle om en ny Lov.

Jeg anbefaler dette lille Ændringsforslag, der i øvrigt er tiltraadt af alle Partier i Udvalget.